

[Ministeren for offentlige arbejder]

tydelig grad af imødekommenhed over for hovedstadsrådet.

Hovedstadsrådet er omfattet af den samlede ramme på 2 pct. for realvæksten i 1981 i de kommunale udgifter. Der er dog udtrykt forståelse for, at hovedstadsrådet med dets meget specielle opgavesammensætning kan være en af de kommunale myndigheder, der i 1981 kan være nødt til at overskride den af regeringen henstillede gennemsnitlige realvækstramme.

Der er videre givet tilsagn om, at indenrigsministeren vil imødekomme ansøgninger fra hovedstadsrådet om optagelse i 1981 af indenlandske lån op til 175 mill. kr. uden for den almindelige dispensationspulje til finansiering af investeringer i faste anlæg.

Endelig tilføjes, at regeringen med henblik på en konkretisering og nærmere afklaring af de budgetmæssige problemer vedrørende den kollektive trafik i hovedstadsområdet i årene fra 1982 og fremefter har tilbudt at igangsætte et udvalgsarbejde med deltagelse fra hovedstadsrådet samt de berørte ministerier.

Til de bemærkninger, der fremkommer i begrundelsen for spørgsmålet, skal føjes, at det langt fra er nogen given ting, at den billigste kollektive trafik altid er den bedste. Betyder et lavt takstniveau f. eks., at en meget stor andel af de ressourcer, der er til rådighed for den kollektive trafik, må anvendes til dækning af et løbende driftsunderskud, kan det blive vanskeligt at få afholdt de nødvendige ny- og reinvesteringer, hvilket afgjort ikke er i brugernes interesse.

Spm. nr. 834

Til *industriministeren* (20/5 80) af:

Lennart Larson (V):

»Vil ministeren ved ændringer i prislovgivningen eller på anden måde sikre, at der fra 1. marts 1981 ikke lovligt i priserne kan indregnes statslige afgifter, medmindre disse i fuldt omfang afregnes af sælgeren til statskassen?«

Begrundelse

I forarbejdet til lov nr. 289 om afgift på visse olieprodukter fremgår det, at der ikke skal svares afgift af bl. a. kul, affald og spildprodukter. Alligevel søges denne statsafgift pålagt forbrugerne. Sidst i en prisstrid om-

kring levering af spildvarme fra Vestforbrænding. Vestforbrænding opkræver ved levering af spildvarme en merpris svarende til, at varmen fuldt ud er frembragt ved olieforbrænding, hvilket naturligvis ikke er tilfældet. Vestforbrænding handler hermed i modsætning til f. eks. Amagerforbrænding, der kun opkræver olieafgift i det omfang, olie rent faktisk er anvendt i forbrændingsprocessen. Det kan efter min opfattelse ikke være en offentlig interesse kunstigt at fordyre energipriser ved i dem at indregne en statsafgift, der ikke i fuldt omfang viderefregnes til statskassen, men blot er med til at forbedre forbrændingsværkets økonomi. Denne kunstigt forhøjede prisfastsættelse er så meget mere uheldig, som olieafgiften er en såkaldt oliefortrængningsafgift, der tilsigter at animere til anvendelse af andre opvarmningsformer end fyringsolie, f. eks. spildvarme.

Det bør sikres, at olieafgifter administreres som oliefortrængende, ligesom konkurrenceforvriddning bør undgås.

Besvarelse (28/5 80):

Industriministeren (Erling Jensen):

Indledningsvis kan jeg bekræfte, at den forudsætning, der ligger til grund for spørgsmålet, er opfyldt, nemlig at regulering af priser for affaldsvarme på grundlag af udviklingen i oliepriserne (inkl. statsafgift) ikke vil kunne finde sted under den gældende prisstoplov.

Prisstoploven udløber den 28. februar 1981, og en forlængelse indgår ikke i regeringens planer. Jeg finder derfor ikke grundlag for at tage stilling til det rejste spørgsmål.

Jeg kan dog oplyse, at lov om varmforsyning (nr. 258 af 8. juni 1979) i kapitel 6, der kan sættes i kraft af energiministeren, forudsætter nedsættelse af et gas- og varmeprisudvalg, der skal beskæftige sig med bl. a. prisfastsættelsen for bl. a. kollektive varmforsyningsanlæg.

Spm. nr. 835

Til *udenrigsministeren* (20/5 80) af:

Preben Lange (Grønl.):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke interne EF-reguleringer der vil følge af, at EF optages som selvstændigt kontraherende part i FN's 3. havretskonvention?«